

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Medhjælp til Sogneraadenes Formænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3877; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3220).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Klaus Berntsen: Dette lille Lovforslag tillader jeg mig at anbefale til hurtig Fremme i dette høje Ting uden Udvalg. Der er her kun Tale om en Fortsættelse af det Forhold, som blev til Lov af 9. Marts 1917, nemlig Kommunalbestyrelsernes Ret til under de nuværende vanskelige Forhold at forhøje det Beløb, de tildele de vedkommende Sogneraadsmænd, udover den Grænse, Loven har fastsat.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Kirkers Bestyrelse m. m. af 1. Oktober 1915.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3879; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3220).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Laursen: Det er ikke noget stort Lovforslag, som den højtærede Kirkeminister her har fremsat. Det gaar væsentlig ud paa, kan man vel sige, at bøde paa en lille Fejl, der er indløbet i Lovgivningen angaaende Kirkers Bestyrelse, og som man senere er blevet opmærksom paa. Der er bl. a. fra min Side blevet kaldt paa en Ændring i denne Henseende. Jeg føler mig overbevist om, at naar nu Kirkeministeren har fundet det betimeligt at fremkomme med Lovforslaget, vil det blive modtaget med Velvillie af baade dette og det andet høje Ting, saa at de smaa Ændringer, som det indfører i den tidligere Lov af 1915, og som er Forbedringer — jeg tror, jeg tør sige selvfølgelig Forbedringer —, maa faa en nem Gang gennem begge Ting. Sagen er saa enkel og

saa simpel, at vi godt kan vedtage Lovforslaget uden Udvalgsbehandling.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde Lovforslaget og i det væsentlige ogsaa de Bemærkninger, som den foregaaende Taler (Laursen) fremsatte. Lovforslaget angaar nogle smaa Ændringer i den bestaaende Tilstand, hvorved de andre Præster end Sognepræsten i et Sogn faar større Indflydelse paa Kirkens Styrelse, end de har haft i Forvejen, og det angaar ogsaa rent praktiske Bestemmelser, f. Eks. Bestemmelsen i § 3 om Ligning paa hele Kommunen under eet, hvor der er flere Sogne i en Kommune. Det har vist sig upraktisk at gaa frem paa anden Maade, og Lovforslaget tilsigter altsaa at komme ud over denne Vanskelighed. Jeg tror, det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) har Ret i, at Sagen kan gaa videre uden Udvalgsbehandling. Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Ting.

Kirkeministeren (Povlsen): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet.

Borgbjerg: Jeg hører, at den højtærede Kirkeminister takker for den Tilslutning Lovforslaget har faaet, men det kan være, jeg bringer en Forstyrrelse i denne Tak. Det er ikke nogen stor Sag, der her foreligger, kun Smaaændringer i Loven af 1. Oktober 1915. Dette var imidlertid en Lov, som — det vil ærede Medlemmer maaske erindre — Socialdemokratiet stemte imod, fordi den gik i en anden Retning, end vi kunde ønske, og vi stod ikke ene i dette Syn paa Loven. Venstres Ordfører den Gang, det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), stillede sig paa lignende Maade. Det ærede Medlem fra Vinderup udtalte om denne Lov ved Sagens anden Behandling følgende: „Naar Venstre kan gaa med til at stemme for dette Lovforslag, gør Partiet det med et ret tungt Hjerte, idet det der bryder et Princip, som det har holdt paa lige siden 1901, og ikke er helt i Overensstemmelse med det Program, som Venstre ogsaa har holdt paa, nemlig at det borgerlige skal holdes for sig og det kirkelige for sig i videst mulige Udstrækning. Men det viste sig, at der blandt Venstre i Landstinget var Vaklen i Rækkerne, og her i Tinget kunde Lovforslaget vedtages uden Venstres Hjælp, derfor er vi gaaet med til at tage de billigste Fredsbetingelser, som i denne Sag